

Όνομα;

Ημερομηνία: 09-03-2021

1. Συμπληρώνω τα κενά:

Έχει πολλή φάση

πέφτω με τα μούτρα (σε...)

Στρώνομαι σε κάτι

έχει πολύ γούστο

Κάνω κοπάνα από ...

λείπω αδικαιολόγητα (από...)

Είναι πολύ κοπανατζής. Όλο ... τις Παρασκευές και τις Δευτέρες από τη δουλειά.

Αυτό το παιδί ... , όταν μιμείται τους καθηγητές του.

... στο διάβασμα, γιατί έχει εξετάσεις σε μία εβδομάδα.

2. Βάζω τα ρήματα στον παρατατικό:

Ο κύριος Μαρσέλ (είναι) ... πολύ μεγάλος, σαράντα πέντε χρονών, κι ήταν καθηγητής των Γαλλικών στην «Αλιάνς Φρανσέζ». Μας (αγαπάει) ... πολύ και τον (αγαπάμε) ... και εμείς. Όταν οι γονείς μας μάς (μαλώνουν) ... και αυτός (ακούει) ... φωνές, (κατεβαίνει) ... κάτω και (λέει) ... στη μαμά και στον μπαμπά: «Παιδιά είναι. Αφήστε να σχηματίσουν την προσωπικότητά τους.» (Σκέφτομαι) ... τι (είναι) ... αυτό που (πρέπει) ... να σχηματίσουμε και τα αδερφάκια μου μού (εξηγούν) ... πως θα πει πως έχουμε δίκιο. Γι' αυτό ο κύριος Μαρσέλ δεν (θέλει) ... να τρώμε ξύλο. Δηλαδή τα αδέρφια μου το (τρώνε) ... Εγώ πολύ σπάνια. Η αλήθεια (είναι) ... πως τον Σάκη και τον Νούλη σου (έρχεται) ... πολλές φορές να τους δείρεις. Στο πίσω μέρος του σπιτιού μας (είναι) ... ο κήπος. Τη μεγάλη κερασιά, που τα κλαδιά της (φτάνουν) ... μέχρι το παράθυρο της κάμαράς μου, δεν την (αλλάζουμε) ... με τίποτα. Τα αδέρφια μου μάλιστα (έχουνε) ... λόγους να της έχουνε μεγάλη αδυναμία. Τα μεσημέρια (πρέπει) ... να κάνουμε απόλυτη ησυχία, γιατί ο μπαμπάς (γυρίζει) ... από τη δουλειά και (πέφτει) ... για ύπνο μετά το φαγητό. Η μαμά (πλένει) ... στα γρήγορα τα πιάτα, και, πριν πάει στο δωμάτιό της, (βλέπει) ... αν έχουμε ξαπλώσει στα κρεβάτια μας. «Να μην ακούσω κιχ ώσπου να έρθω να σας ανοίξω την πόρτα», (λέει) ... και (κλειδώνει) ... την πόρτα της κάμαράς μας. Μόλις (φεύγει) ... η μαμά και μας (κλειδώνει) ... την πόρτα, (στήνουμε) ... αυτί να ακούσουμε τη δική της πόρτα να ανοίγει κι ύστερα να κλείνει. Τότε ο Νούλης και ο Σάκης (ανοίγουν) ... σιγά σιγά το παράθυρό μας, (αρπάζονται) ... από τα κλαδιά της κερασιάς, (κατεβαίνουν) ... από κλαδί σε κλαδί και (πηδάνε) ... στον κήπο. (Παίζουν) ... εκεί για πολλή ώρα και εγώ τους (βλέπω) ... πάνω από το παράθυρο.

3. Παρατατικός ή Αόριστος; Συμπληρώνω τα κενά.

Κυριακή 19 Αυγούστου 2007

Γεια σου, Πίτερ

Τι κάνεις; Σου γράφω από το πλοίο. Γυρίζω στην Αθήνα. Ήμουν στην Αμοργό για μια εβδομάδα. Το νησί ήταν υπέροχο! Πέρασα πολύ ωραία!

Κάθε πρωί 1... (πήγαινα, πήγα) στη θάλασσα και έκανα κολύμπι. Καθόμουν στην παραλία κάτω από μία ομπρέλα και 2... (διάβαζα, διάβασα) για αρκετές ώρες το βιβλίο μου. Πολλές φορές στις 11 με 12 3... (πήγαινα, πήγα) στο μπαρ της παραλίας και 4... (έπινα, ήπια) έναν καφέ. Εκεί, ένα μεσημέρι 5... (γνώρισα, γνώριζα) και μία Ελληνίδα, την Πηνελόπη. Ήταν όμορφη και κάναμε παρέα. Τα μεσημέρια 6... (έφαγα, έτρωγα) σε μία ταβέρνα δίπλα στο σπίτι μου ελληνική σαλάτα, φέτα και ψάρια. Χθες για πρώτη φορά 7... (έφαγα, έτρωγα) αστακομακαρονάδα. Ήταν πολύ νόστιμη και δεν ήταν πολύ ακριβή. Η Πηνελόπη 8... (δούλεψε, δούλεψε) κάθε απόγευμα σε ένα καφέ. Κάθε απόγευμα 9... (πήγα, πήγαινα) και εγώ στο καφέ και την 10... (είδα, έβλεπα). Όση ώρα εκείνη 11... (δούλεψε, δούλεψε), εγώ 12... (έπαιξα, έπαιξα) τάβλι μαζί με φίλους. Δεν είναι δύσκολο παιχνίδι το τάβλι. Όταν η Πηνελόπη 13... (τελείωσε, τελείωνε) τη δουλειά της, 14... (πήγαμε, πηγαίναμε) σε ένα μπαράκι και 15... (ακούσαμε, ακούγαμε) μουσική. Ο dj 16... (Έβαλε, έβαζε) πάντα ελληνική μουσική και όλοι 17... (χόρεψαν, χόρευαν). Την Τετάρτη το βράδυ 18... (έβαλε, έβαζε) ξένη μουσική και 19... (τραγούδησα, τραγουδούσα). Από το νησί 20... (αγόρασα, αγόραζα) γλυκά και μπλουζάκια-μακό, και ένα για σένα!

21... (έστειλα, έστελνα) πολλές κάρτες σε όλους τους φίλους στο Λονδίνο. Δεν το πιστεύεις; Όταν ήμουν στο σχολείο, δεν 22... (έγραφα, έγραφα) ποτέ. Στην Αμοργό, όμως, είχα πολύ χρόνο και 23... (έγραφα, έγραφα) σε όλους τους φίλους και τις φίλες μου.

Αυτά τα νέα μου...

Σε φιλώ,

Με αγάπη,

J.